

3. Treba li navedenu presudu Suda tumačiti na način da, za razliku od onoga što je naznačeno za glavnica, ona uređuje i pitanje prekoračuje li propis države članice koji predviđa pravo potrošača da u ugovoru o potrošačkim kreditima budu navedeni iznos, broj i rokovi dospeljeća otplate kamata i troškova Direktivu 2004/48? Ako se presuda odnosi i na kamate i troškove, prekoračuje li i specifikacija povrata kamata i troškova u obliku koji nije amortizacijska tablica navedenu Direktivu, osobito njezin članak 10. stavak 2. točku (j)?

⁽¹⁾ Presuda od 9. studenoga 2016., Home Credit Slovakia, (EU:C:2016:842)

⁽²⁾ SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 87/102/EEZ od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača (SL 1987., L 42, str. 48.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2018. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid protiv J. i drugih**

(Predmet C-341/18)

(2018/C 294/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druge stranke u postupku: J. i dr.

Ostale stranke u postupku: C. i H. i. dr.

Prethodno pitanje

Treba li članak 11. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) tumačiti na način da je državljanin treće zemlje koji je prethodno ušao u šengenski prostor, primjerice preko međunarodne zračne luke, u smislu Zakonika o schengenskim granicama, napušta šengenski prostor čim se kao pomorac ukrca na brod koji se već nalazi u luci kao vanjskoj granici, neovisno o tome hoće li napustiti morsku luku s tim brodom i ako hoće, neovisno o tome kada će se to dogoditi? Ili se, da bi bila riječ o izlasku, prvo mora utvrditi da će pomorac napustiti luku s dotičnim brodom, i ako hoće, primjenjuje li se onda najdulji rok unutar kojeg mora uslijediti isplovljavanje, te kada se, u tom slučaju, mora otisnuti izlazni pečat? Ili se „izlaskom” smatra neki drugi trenutak, eventualno pod drugim pretpostavkama?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL. 2016., L 77, str. 1).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2018. uputio Arbeidshof te Gent (Belgija) – ISS
Facility Services NV protiv Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Predmet C-344/18)

(2018/C 294/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeidshof te Gent

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: ISS Facility Services NV

Protivnici žalitelja: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Prethodna pitanja

Treba li odredbe članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁾ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća i pogona tumačiti na način da se u slučaju istodobnog prijenosa različitih dijelova poduzeća u smislu članka 1. stavka 1. Direktive, koji se prenose na različite stjecatelje, prava i obveze iz postojećeg ugovora o radu nekog zaposlenika u trenutku prijenosa, koji je bio zaposlen u svakom od prenesenih dijelova poduzeća, prenosi na svakog od stjecatelja, ali razmjerno opsegu poslova navedenog zaposlenika u dijelu poduzeća koji je stekao dotični stjecatelj,

ili na način da se navedena prava i obveze u cijelosti prenose na stjecatelja dijela poduzeća u kojem je zaposlenik primarno bio zaposlen,

ili, ako se odredbe Direktive ne mogu tumačiti na jedan od prethodno navedenih načina, na način da se prava i obveze iz ugovora o radu navedenog zaposlenika ne prenose ni na jednog stjecatelja, pri čemu ovo vrijedi i ako nije moguće posebno odrediti opseg poslova zaposlenika u svakom od prenesenih dijelova poduzeća?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice protiv Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Predmet C-348/18)

(2018/C 294/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Tuženik: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA).

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. stavak 1. Uredbe EEZ-a br. 3950/92 ⁽¹⁾, – također s obzirom na obrazloženje presude Suda EU-a od 5. svibnja 2011. u spojenim predmetima C-230/09 i C-231/09 u vezi s člankom 10. stavkom 3. Uredbe br. 1798/2003/EZ ⁽²⁾ – tumačiti na način da se neiskorišteni dio nacionalne referentne količine, dodijeljene za isporuke, može preraspodijeliti prema objektivnim prioritetnim kriterijima koje su utvrdile države članice ili se treba tumačiti na način da se to usklađivanje mora provesti isključivo na temelju kriterija razmjernosti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 3950/92, od 28. prosinca 1992., o uvođenju dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda (SL L 405, str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1788/2003, od 29. rujna 2003., o uvođenju dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda (SL L 270, str. 123.).